॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥

वायुभक्षस्ततःपश्चाद्बहून्वर्षगणानभूत् ॥ नचास्यक्षीयतेप्राणस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ ३६ ॥ धर्मेचश्रद्दधानस्यतपस्युग्रेचवर्ततः ॥ कालेनमहतातस्यदिव्यादृष्टिरजायत ॥ ३७॥ तस्यबुद्धिःप्रादुरासीद्यदिदद्यामहंधनं॥ तुष्टःकस्यचिदेवेहमिथ्यावाङ्भवेन्मम ॥ ३८ ॥ ततःप्रहृष्टवदनोभूयआरब्धवांस्तपः॥ भूयश्चाचिंतयत्सिद्धोयत्परंसोभिमन्यते ॥ ३९॥ यदिदद्यामहंराज्यंतुष्टोवैयस्यकस्यचित्॥ सभवेदचिराद्राजानमिथ्यावाग्भवेन्मम ॥ ४० ॥ तस्यसाक्षात्कुंडधारोदर्शयामासभारत ॥ ब्राह्मणस्यतपोयोगात्सौहृदेनाभिचोदितः ॥ ४१ ॥ समागम्यसतेनाथपूजांचक्रेयथाविधि ॥ ब्राह्मणःकुंडधारस्यविस्मितश्चाभवन्नृप॥ ॥ ४२॥ ततोब्रवीत्कुंडधारोदिव्यंतेचक्षुरुत्तमं॥ पश्यराज्ञांगतिंविप्रलोकांश्चैवतुचक्षुषा॥ ४३॥ ततोराजसहस्राणिमग्नानिनिरयेतदा ॥ दूरादपश्यद्विप्रःसदिव्ययुक्तेनचक्षुषा॥ ४४॥ कुंडधारउवाच मांपूजयित्वाभावेनयदित्वंदुःखमाप्नुयाः ॥ कृतंमयाभवेत्किंतेकश्चतेनुग्रहोभवेत् ॥ ४५ ॥ पश्यपश्यचभूयस्त्वंकामानिच्छेत्कथंनरः ॥ स्वर्गद्वारंहिसंरुद्धंमानुषेषुविशेषतः ॥ ४६॥ भीष्मउवाच ततोपश्यत्सकामंचक्रोधंलोभंभयंमदं ॥ निद्रांतंद्रींतथालस्यमावृत्यपुरुषान्स्थितान् ॥ ४७॥ कुंडधारउवाच एतैर्लोकाःसुसंरुद्धादेवानांमानुषाद्भयं ॥ तथैवदेववचनाद्विघ्नंकुर्वंतिसर्वशः ॥ ४८॥ नदेवैरननुज्ञातःकश्चिद्भवतिधार्मिकः ॥ एषशक्तोसितपसादातुंराज्यंधनानिच॥ ४९॥ भीष्मउवाच ततःपपातशिरसाब्राह्मणस्तोयधारिणे ॥ उवाचचैनंधर्मात्मामहान्मेनुग्रहःकृतः॥ ५०॥ कामलोभानुबंधेनपुरातेयदसूयितं॥ मयास्नेहमविज्ञायतत्रमेक्षंतुमर्हसि ॥ ५१ ॥ क्षांतमेवमयेत्युक्त्वाकुंडधारोद्विजर्षभं॥ संपरिष्वज्यबाहुभ्यांतत्रैवांतरधीयत॥५२॥ ततःसर्वांस्तदालोकान्ब्राह्मणोनुचचारह॥ कुंडधारप्रसादेनतपसासिद्धिमागतः॥ ५३॥ विहायसाचगमनंतथासंकल्पितार्थता ॥ धर्माच्छक्त्यातथायोगाद्याचैवपरमागतिः ॥ ५४ ॥ देवताब्राह्मणाःसंतोयक्षामानुषचारणाः ॥ धार्मिकान्पूजयंतीहनधनाढ्यान्नकामिनः॥५५॥ सुप्रसन्नाहितेदेवायत्तेधर्मेरतामतिः ॥ धर्मेसुखकलाकाचिद्धर्मेतुपरमंसुखं ॥ ५६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिकुंडधारोपाख्याने एकसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७१ ॥ ॥ ७ ॥

इतिशांति॰मो॰नै॰भा॰एकसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

Digitized by Google